

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 24 din 25.06.2009

Privind : soluționarea contestației formulată de S.C. S.R.L. cu sediul în com., jud. Teleorman, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2009.

Prin cererea nr./.....2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2009, S.C. S.R.L., cu sediul social în comuna, județul Teleorman a formulat contestație parțială împotriva Deciziei de impunere nr./.....2009, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr./.....2009, acte întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală, a D.G.F.P. Teleorman.

Deoarece contestația a fost depusă direct la organele de soluționare, prin Adresa nr./.....2009, în conformitate cu prevederile pct-elor 3.4-3.7 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, s-au solicitat organului care a încheiat actul atacat, respectiv A.I.F. Teleorman, să constituie dosarul contestației, să verifice condițiile procedurale obligatorii și să întocmească referatul cu propuneri de soluționare, primind în sensul solicitării Referatul F.N. transmis cu Adresa nr./.....2009.

De asemenea organele de soluționare au constatat că cererea formulată de petentă nu respectă condițiile procedurale obligatorii reglementate de art. 206 alin.(1) lit. c). și d). din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că nu specifică motivele de fapt și de drept în virtutea cărora a fost formulată contestația, ori dovezile pe care se întemeiază aceasta, respectiv în ceea ce privește capatul de cerere reprezentând taxa pe valoarea adăugată în cuantum de lei.

Astfel în temeiul pct-elor 2.4 și 2.5. din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prin Adresa nr./.....2009, organele de soluționare au solicitat petentei îndeplinirea acestor condiții procedurale.

Totodată în vederea investirii cu soluționarea pe fond a contestației, având în vedere cuantumul total al sumei contestate, respectiv capetele de cerere care urmează a fi individualizate în decizia de soluționare și modul de constituire de către organele care au încheiat actul atacat a situațiilor anexă privind accesoriile, cu Adresa nr./.....2008, organele de soluționare au solicitat acestora individualizarea accesoriilor aferente fiecărei surse de obligație principală contestată.

Dând curs solicitării, organele care au încheiat actul atacat au transmis Adresa nr./.....2009.

În condițiile prezentate, obiectul contestației l-a constituit suma de lei reprezentând:

- lei taxă pe valoarea adăugată suplimentar de plată;
- lei sume accesorii aferente.

Ulterior, până la soluționarea contestației, prin Adresa nr./.....2009, petenta a menționat că renunță la contestația formulată pentru suma de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, totodată invedând organelor de soluționare noi motive de fapt și de drept, respectiv noi documente în sprijinul capatului de cerere din contestație reprezentând taxă pe valoarea adăugată în cuantum de lei.

Astfel, în vederea respectării procedurii impuse de legiuitor, în temeiul dispozițiilor art. 213 alin.(4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 3.6. din Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată cu Adresa nr./.....2009, organele de soluționare au solicitat organelor de inspecție fiscală să completeze punctul de vedere formulat inițial vis-a-vis și de noile argumente și documente introduse de contestatoare, primind în acest sens completarea la referat nr./.....2008

În noile condiții obiectul contestației îl constituie suma de lei reprezentând:

- lei diferențe privind taxa pe valoarea adăugată;
- lei sume accesorii aferente.

Contestația a fost formulată în termenul reglementat de dispozițiile art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscală, republicată (M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât condițiile procedurale au fost îndeplinite, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să soluționeze pe fond cauza.

I. S.C. S.R.L. a contestat parțial măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr./.....2009, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr./.....2009, întocmite de organele de inspecție fiscală, solicitând să-i fie admisă contestația și să fie anulate actele administrativ- fiscale menționate, pentru următoarele motive:

a. Din contestația inițială nr./.....2009, prin care se menționează cuantumul total al sumei contestate de lei:

În ceea ce privește considerarea ca fiind vândute diverse produse pe bază de contracte de vânzări mărfuri cu plata în rate încheiate până la2006, pentru care s-a colectat TVA la încasarea ratelor și nu la data scadenței acestora prevăzută în contracte, petiționara menționează față de constatările organelor de inspecție fiscală înscrise în actul de inspecție fiscală atacat, respectiv considerarea contractelor în cauză ca fiind cu plata la termen, următoarele:

-Societatea petiționară a vândut în perioada 2004-2006 mărfuri unor agenți economici cu profil agricol în baza unor contracte cu plata în 2 rate;

-În derularea contractelor de vânzare cu plata în rate, de comun acord cu cumpărătorii petenta a încheiat anexe la prezentele contracte prin care au fost modificate datele scadente ratelor, deoarece societățile respective erau în imposibilitate de plată;

-Autoarea cererii consideră că aceste contracte sunt cu plata în rate, motivand susținerea prin art. 128 alin.(3) din Codul fiscal, respectiv prin răspunsul primit de organele de inspecție fiscală de la M.F.P. Direcția de legislație în domeniul TVA prin Adresa nr./.....2009, referitor la speța în cauză;

-S.C. S.R.L. precizează de asemenea că nu poate fi vorba de încălcarea prevederilor art. 135 alin.(3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv ca aceste constatari înscrise de organele de inspecție fiscală (pagina 1 din raport), sunt eronate;

-Totodată susține că a respectat și aplicat în totalitate prevederile art. 161 alin.(15) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în sensul că s-au respectat datele scadente prevăzute în contracte, având în vedere faptul că în cazurile în care cumpărătorii de mărfuri cu plata în rate au fost în imposibilitate de plată, de comun acord, conform clauzelor contractuale, au fost întocmite anexe la contractele în cauză, prin care au fost modificate datele scadente ale ratelor;

-În susținerea celor prezentate petiționara susține că prin Adresa nr./.....2009, a solicitat M.F.P. -Direcția de legislație în domeniul TVA, puncte de vedere referitoare la contractele de vânzare cu plata în rate, în răspunsul nr./.....2009, mentionandu-se că "legislația în vigoare nu cuprinde prevederi referitoare la numărul și modul de distribuire a ratelor care urmează a fi achitate de către cumpărător, dar nici nu interzice acest lucru, ceea ce înseamnă că părțile convin voinței lor, decid cu privire la modalitatea de plată a prețului.

În ceea ce privește majorările de întârziere de lei, calculate pe perioada2005 –2009, petiționara susține că în măsura în care a demonstrat că TVA -ul colectat nu ar fi trebuit să fie stabilit în sarcina sa consideră că nici aceste majorări de întârziere nu ar trebui să le datoreze.

b. Din completarea la contestație nr./.....2009, prin care se menționează cuantumul sumei contestate de lei:

Petiționara precizează că renunță la contestația formulată pentru suma de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată și pe cale de consecință nu va mai prezenta motivele de fapt și de drept pentru acest capat de cerere.

Dorește însă să prezinte noi motive de fapt și de drept pentru capătul de cerere reprezentând taxă pe valoarea adăugată în cuantum de lei.

Astfel, față de mențiunile înscrise de organele de inspecție fiscală la pagina 5 din raportul de inspecție fiscală, petenta precizează că:

-din soldul contului 418 " clienți facturi de întocmit "în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au înmulțit cu 19% rezultând TVA-ul în sumă de lei;

-din suma de lei, scăzând suma de lei, rezultând astfel suma de lei, care se regăsește în cuantumul sumei de lei, sumă existentă la2008 în soldul contului 418 "clienți facturi de întocmit ";

-suma de lei în care se regăsește și TVA în sumă de trebuie să fie încasată la datele aferente anexelor la contractele de vânzare-cumpărare cu plata în rate, respectiv luna septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie;

-consideră că exigibilitatea decurge din momentul încasării ratelor așa cum sunt prevăzute în contracte și în anexele la contracte;

-constatările referitoare la TVA nu sunt explicitate, detaliate și argumentate așa cum se prevede în reglementările legale în acest domeniu.

Petenta citează din răspunsul primit de la M.F.P. -Direcția de legislație în domeniul TVA nr./.....2009, pag. 2-3, totodată anexează la dosarul contestației noi

documente pe care le consideră relevante în sprijinul dovedirii celor susținute în contestație.

II. Din Raportul de inspecție fiscală nr./.....2009, așa cum este sintetizat în Decizia de impunere nr./.....2009, acte întocmite de organele de inspecție fiscală se rețin următoarele:

Din capitolul I se rețin următoarele:

Pentru TVA perioada verificată a fost:2005 -2009.

Echipa de control a considerat că agentul economic a interpretat eronat prevederile art. 135 alin.(3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, amânând exigibilitatea TVA aferentă acestor operațiuni, diminuându-se pe perioadele respective TVA colectat, în acest sens prin referatul nr./.....2008, a fost suspendată efectuarea inspecției fiscale și pentru clarificarea acestei situații s-a propus solicitarea unui punct de vedere de specialitate din cadrul conducerii A.N.A.F., solicitare efectuată prin Adresa nr./.....2008, prin care s-a solicitat punctul de vedere în legătura cu următoarea situație: "contribuabilul în perioada 2004-2006 a efectuat operațiuni de livrări de mărfuri(bunuri mobile corporabile) pe bază de contract de vânzare cu plata în rate, dar în fapt, conform mențiunii din contract și desfășurării reale ale acestor operațiuni economice termenul de plată fiind stabilit în două tranșe din cadrul aceleiași luni, luna ultrioară momentului livrării cu perioade mai mari chiar și de 1 an".

Se consideră aceste contracte ca nefiind cu plata în rate, dimpotrivă cu plata la termen.

Având în vedere cele menționate s-a solicitat ca prin punctul de vedere exprimat să se precizeze în clar dacă astfel de contracte pot fi sau nu asimilate cu contracte de vânzare cu plata în rate și implicit dacă pot sau nu fi aplicate facilitățile fiscale cu privire la amânarea exigibilității.

Cu Adresa nr./.....2009 M.F.P. -Direcția de Legislație în domeniul TVA, citând dispozițiile art. 128 alin.(3), art. 135 alin.(3) și art. 161 alin.(15), a menționat următoarele: "în măsura în care în anexa 1 a respectivului contract se prevede plata prețului în rate a produselor livrate, se poate aprecia că ne aflăm în prezența unui contract de vânzare - cumpărare cu plata prețului în rate, sub rezerva ca plata să nu se fi făcut prin compensare cu produse agricole".

În ceea ce privește T.V.A. colectată, din capitolul III -pct. 3. c). al raportului de inspecției fiscale se rețin următoarele:

Urmare verificării s-a constatat că agentul economic a vândut diverse produse pe bază de contracte de vânzări de mărfuri cu plata în rate, încheiate până la data de2006, pentru care a colectat TVA la încasarea ratelor și nu la data scadenței acestora prevăzută în contracte, așa cum prevede art. 161 alin(15) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și răspunsul primit de la M.F.P. -Direcția de legislație în domeniul T.V.A. și nu a calculat TVA colectat la scadența ratelor prevăzute în contracte, la contractele neîncasate existente în sold la data de2008 în contul 4428" TVA neexigibil", în sumă de lei.

Prin recalcularea TVA la data scadenței prevăzută în contracte și nu la data încasării ratelor, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere și penalități de întârziere(anexa nr. 6).

Pe total a fost stabilită o diferență de TVA în sumă de lei, aferentă unei baze impozabile de lei, pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art. 116 din

Codul de procedură fiscală, aprobat prin O.G. nr. 92/2003 cu modificările și completările ulterioare

III. Organele de revizuire având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă în susținerea contestației, susținerile organelor de inspecție fiscală, actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, rețin:

S.C. S.R.L. are sediul social în comuna, jud. Teleorman, este înregistrată la O.R.C Teleorman sub nr./...../2000, C.U.I., atribut fiscal RO având ca obiect de activitate cultivarea cerealelor(exclusiv orez), plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase, cod CAEN, fiind reprezentată de D-I, în calitate de administrator.

1. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Cauza supusă soluționarii este dacă D.G.F.P. Teleorman se mai poate investi cu soluționarea acestui capat de cerere din contestație, în condițiile în care până la întocmirea deciziei de soluționare petenta a renunțat la contestația formulată pentru suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, prin cererea inițială nr./.....2009, S.C. S.R.L., a formulat contestație pentru suma totală de lei, în al cărei quantum era inclusă și suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Ulterior, până la întocmirea deciziei de soluționare, petiționara prin Adresa nr./.....2009, a comunicat organelor de revizuire că renunță la contestația formulată pentru suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

În condițiile prezentate, organele de soluționare iau act de renunțarea la contestație, răspunzând prin individualizarea acestui capat de cerere în decizia de soluționare.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 208 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.-elor nr. 4.1, 4.3 și 12.2 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în care se menționează:

*O.G. nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 208

Retragerea contestației

(1) Contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia. Organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.

(2) Prin retragerea contestației nu se pierde dreptul de a se înainta o nouă contestație în interiorul termenului general de depunere a acesteia.

[...]

*Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 893/06.10.2005);

[...]

4.1. Cererea de retragere trebuie să fie semnată de contestator sau de împuternicit, iar în cazul contestatorilor persoane juridice, cererea trebuie să poarte ștampila persoanei juridice. Dovada calității de împuternicit se face potrivit legii.

4.3. Organul de soluționare competent va comunica decizia prin care ia act de renunțarea la contestație după expirarea termenului general de depunere a contestației.

[...]

12.2. Prin decizie se poate lua act de renunțarea la contestație, în situația în care contestatorul solicită retragerea acesteia.

[...]

Organele de soluționare au reținut faptul ca petiționara prin Adresa nr./.....2009(semnată și ștampilată), a renunțat la contestația formulată pentru suma de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Totodată au reținut faptul ca la data întocmirii prezentei decizii de soluționare termenul general de depunere a contestației a expirat, petiționara pierzând astfel dreptul de a înainta o nouă contestație, pentru suma în cauză.

Organele de soluționare iau act de renunțarea la contestarea sumei de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

2. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în cuantum de lei.

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. Teleorman este de a stabili legalitatea măsurilor organelor de inspecție fiscală care au dispus petiționarei colectarea taxei pe valoarea adăugată, în cuantumul contestat, în condițiile în care actul atacat prin care s-a individualizat obligația fiscală suplimentară prezintă deficiențe care conduc la imposibilitatea stabilirii cu certitudine a obligațiilor suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală.

În fapt, așa cum se reține din documentele care formează dosarul cauzei, petenta a vândut diverse produse pe bază de contracte de vânzări mărfuri cu plata în rate, contracte încheiate până la data de2006.

Ulterior, petiționara și beneficiarii acesteia au încheiat anexe la contractele în cauză, modificând astfel datele scadente ale ratelor, motivând încheierea acestor acte adiționale prin imposibilitatea de plată în care s-ar fi aflat societățile beneficiare.

Organele de inspecție fiscală menționând ca autoarea cererii nu a respectat datele scadente ale ratelor înscrise în facturi și contracte, amânând exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată, respectiv că la data de2008, S.C. S.R.L. avea în soldul creditor al contului 4428 suma de lei, ce reprezintă taxa aferentă facturilor întocmite și neîncasate, au dispus colectarea taxei în cauză, în temeiul dispozițiilor art. 161 alin.(15) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, anexa a Raportului de inspecție fiscală nr./.....2009, fiind cea care prezintă situația acestora.

Petiționara, prin contestația formulată consideră ca a respectat și aplicat în totalitate prevederile legale, **(respectiv art. 161 alin.(15) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare-înscris ca temei de drept în Decizia de impunere nr./.....2009)**, considerând că exigibilitatea decurge

din momentul încasării ratelor așa cum sunt prevăzute în contracte și în anexele la contracte.

Având în vedere documentele anexate la dosarul cauzei, respectiv susținerile părților, organele de soluționare rețin baza legală care a stat la stabilirea taxei suplimentare de plată(așa cum este înscrisă în titlul de creanță), respectiv art. 161 alin.(15) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel: art. 161 alin.(15) **„În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează și după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, și care se derulează și după data aderării, dobanzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei*)„**,,

Însă, așa cum se poate reține din redarea textului de lege, la finalul alineatului 15, este inserată o excepție în aplicarea prevederilor legii, excepție introdusă prin art. II al Legii nr. 343/17.07.2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se stipulează:

„ART. II

Prevederile alin. (15) al art. 161 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, nu se aplică în situația în care, prin acte adiționale încheiate după data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prevederilor prezentei legi, valabilitatea contractelor de vânzare cu plata în rate și/sau a contractelor de leasing este prelungită după data aderării.”, excepție care nu se regăsește reflectată în raportul de inspecție fiscală.

Astfel, organele de soluționare rețin că temeiul de drept care a stat la baza stabilirii obligației suplimentare de plată reprezentând taxa pe valoarea adăugată este insuficient reflectat în Decizia de impunere nr./.....2009 și în Raportul de inspecție fiscală nr./.....2009, organele de revizuire neputând stabili cu calaritate considerentele de drept care au stat la baza impunerii.

Totodată, în soluția ce urmează a fi adoptată, organele de soluționare au avut în vedere prevederile procedurale înscrise în Codul de procedura fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, **care obligă organele de revizuire să se pronunțe numai în limitele sesizării.**

În drept, sunt aplicabile prevederile anexei 2 a O.M.F.P. nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală", cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 6 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se prevede:

*O.M.F.P. nr. 972/13.06.2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală", (M.O. nr. 528 din 19 iunie 2006),cu modificările și completările ulterioare;

ANEXA 2

INSTRUCȚIUNI

de completare a formularului "Decizia de impunere
privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite

de inspecția fiscală"

[...]

a) "Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala" reprezinta actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscala în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligatiilor fiscale suplimentare de plata[...]

[...]

2.1.3. "Temeiul de drept" - **se va înscrie detaliat și în clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevazute de lege, cu prezentarea concisa a textului de lege pentru cazul constatat.** Temeiul de drept se va inscrie atat pentru obligatia fiscala principala, cat si pentru accesoriile calculate la aceasta.

[...]

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, (M.O. nr. 513/31.07.2007) cu modificarile si completarile ulterioare;

[...]

ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiata pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

[...]

Ori în fundamentarea în drept a titlului de creanță atacat, organele de inspecție fiscală, nu au ținut cont de excepția introdusă prin art. II, al Legii nr. 343/2006, astfel că baza legală avută în vedere la stabilirea obligației de plată suplimentară este insuficient fundamentată și nu este concludentă în susținerea actului de control atacat.

Organele de soluționare rețin faptul că actul atacat prin care s-a individualizat obligația fiscală suplimentară prezintă deficiente care conduc la imposibilitatea stabilirii cu certitudine a stării de fapt fiscale, măsurile stabilite și dispuse de organele de inspecție fiscală nefiind întemeiate pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

Astfel, considerentele de drept incidente cauzei sunt completate cu prevederile art.216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu dispozițiile cuprinse în pct.-ele 12.6-12.8 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata;

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, (M.O. nr. 513/31.07.2007) cu modificarile și completările ulterioare;

[...]

ART. 216

Solutii asupra contestatiei

[...]

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

[...]

*Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 893/06.10. 2005);

[...]

12.6. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

[...]

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.

[...]

În soluția ce urmează a fi adoptată, organele de soluționare au avut în vedere și dispozițiile art. 213 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează:

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată (M.O. nr. 513 din 31 iulie 2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

Soluționarea contestației

(1) [...] Soluționarea contestației se face în limita sesizării.

[...]

Se reține faptul că organele de soluționare nu se pot substitui contestatorului cu privire la argumentele de fapt și de drept în virtutea cărora a formulat contestația, astfel încât în virtutea acestora să fie dispusă o soluție favorabilă contribuabilului petent.

În consecință urmează să fie desființat titlul de creanță atacat, pentru suma de lei, procedându-se la încheierea unui nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

3. Referitor la suma în quantum total de lei, însemnând accesorii aferente debitului suplimentar în sumă de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a stabili dacă petiționara datorează accesoriile în cauză, în condițiile în care capatul de cerere din contestație, reprezentând obligație fiscală principală (pentru neplata căreia în termen au fost calculate accesoriile), a reprezentat ca soluție de soluționare desființarea actului administrativ fiscal atacat.

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Întrucât capatul de cerere reprezintă obligația fiscală principală, respectiv taxa pe valoarea adăugată, a primit ca soluție desființarea actului administrativ fiscal, conform principiului de drept **accesorim sequitur principale**, urmează ca și în cazul acestui capat de cerere reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată să fie desființat actul administrativ fiscal

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și cu pct.12.6-

12.8 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în care se menționează:

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, (M.O. nr. 513/31.07.2007) cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 216

Soluții asupra contestației

[...]

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

[...]

*Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 893/06.10. 2005);

[...]

12.6. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

[...]

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.

[...]

În aceste condiții urmează să fie desființat actul administrativ fiscal atacat pentru suma de lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei.

4. Referitor la suma în cuantum total de lei, însemnând accesorii aferente debitului suplimentar în sumă de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. Teleorman este de a stabili dacă se poate pronunța pe fond asupra capatului de cerere reprezenând accesorii în sumă de lei, în condițiile în care obiectul acestei cereri este constituit de sume accesorii aferente debitului de lei reprezenând taxă pe valoarea adăugată, debit la contestarea căruia petenta a renunțat.

În fapt, prin cererea inițială nr./.....2009, S.C. S.R.L., a formulat contestație pentru suma totală de lei, în al cărei cuantum era inclusă și suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Ulterior, până la întocmirea deciziei de soluționare, petiționara prin Adresa nr./.....2009, a comunicat organelor de revizuire că renunță la contestația formulată pentru suma de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Suma de lei, așa cum se poate reține din completarea Referatului nr./.....2009 întocmită de reprezentanții A.I.F. Teleorman, reprezintă accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Petiționara, deși a renunțat la contestația formulată pentru suma de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, a păstrat în continuare același quantum contestat în ceea ce privește accesoriiile.

În condițiile prezentate, cererea formulată de petiționară pentru suma de lei, rămâne fără obiect.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art. 213 alin.(5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

*O.G. nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 213

Soluționarea contestației

[...]

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

[...]

Astfel, organele de soluționare rețin că speța în cauză se încadrează în categoria excepțiilor de procedură, deoarece petiționara a renunțat doar la contestația reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, păstrând în mod eronat în quantumul sumei totale reprezentand accesorii contestate suma de lei, accesorii generate de neplata la termen a taxei de lei.

Astfel, contestația formulată pentru suma de lei, reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de lei, urmează să fie respinsă ca fiind ramasă fără obiect.

*

* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, directorul coordonator al D.G.F.P. Teleorman

D E C I D E :

Art. 1. Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman **ia act de renunțarea** S.C. S.R.L. cu sediul social în loc., jud. Teleorman **la contestația având ca obiect suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată;**

Art.2. Se desființează **Decizia de impunere nr./.....2009**, pentru suma în cuantum total de lei, astfel:

- lei diferențe privind taxa pe valoarea adăugată;
- lei sume accesorii aferente.

Activitatea de Inspecție Fiscală Teleorman urmând ca în 30 zile de la data comunicării și luării la cunoștință să întocmească un nou act administrativ fiscal care va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia și care va putea fi contestat potrivit legii;

Art.3. **Respingerea contestației** formulată de S.C. S.R.L. cu sediul social în loc., jud. Teleorman **ca fiind rămasă fără obiect** pentru suma de lei, **reprezentând accesorii;**

Art.4. Prezenta decizie a fost redactată în 5(cinci) exemplare toate cu valoare de original comunicate celor interesați;

Art.5. Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ în termen de 6 luni de la data comunicării .

Art.6. Biroul Soluționare Contestații va aduce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....

Director Coordonator